

Nr 195.

Av herr Nilsson, Petrus, m. fl., om förbättrade villkor för vissa i lagen om allmän pensionsförsäkring avsedda invalider.

I lagen av den 30 juni 1913 om allmän folkpensionering hava flera gånger vidtagits åtskilliga förbättringar. Sålunda har genom lag den 13 oktober 1921 inkomstgränsen för rätt till pensionstillägg eller understöd höjts från 300 kronor för man och 283 kronor för kvinna till 425 kronor för man och 400 kronor för kvinna samt från 583 kronor för äkta makar och 125 kronor för barn till respektive 825 och 170 kronor. Därjämte höjdes även maximibeloppen för de årliga pensionstilläggen och understöden från 150 kronor för man och 140 kronor för kvinna till respektive 225 och 210 kronor samt maximibeloppet för pensionstillägg och understöd för barn från 75 till 102 kronor om året. Denna förbättring skulle emellertid endast vinna tillämpning på de invalider, som efter 1921 års ingång fyllt 15 år, och dem, som dessförinnan uppnått denna ålder, men först senare blivit till arbete varaktigt oförmögna. Härigenom uteslötos från delaktighet i de förbättrade pensionsvillkoren alla de invalider, som före utgången av 1921 fyllt 15 år och före samma tid blivit till arbete varaktigt oförmögna. År 1925 vidtogs sedermera den förändringen, att de, som före utgången av år 1921 fyllt 15 år och före samma tid blivit invalider, därest de efter 1925 års ingång gjort ansökan om pensionstillägg eller understöd, skulle berättigas att komma i åtnjutande av de genom 1921 års lagändring förbättrade villkoren. De invalider, som fått sina pensioner reglerade eller före 1925 års början sökt pension eller understöd, kommo likväl icke i åtnjutande härav. Utav det stora antal, som sålunda uteslötos, äro de flesta i synnerligt hög grad i behov av ökat pensionstillägg. Från rent humanitär synpunkt äro i de flesta fall dessa invalider och åldringar förtjänta att komma i åtanke vid statens sociala hjälpverksamhet. Endast de statsekonomiska synpunkterna hava hittills avhållit oss från att väcka förslag i denna riktning. Under förutsättning att de statsekonomiska förhållandena medgiva ökade utgifter för sociala ändamål, synes oss detta önskemål vara ett av de främsta, som bör tillgodoses.

Vi anse sålunda, att en utredning nu bör verkställas rörande kostnaderna för en höjning av pensionstillägg och understöd till de personer, som vid 1921 och 1925 års lagändringar ej kommo i åtnjutande av ökat pensionstillägg och understöd.

I anledning av vad vi sålunda anfört, anhålla vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t ville verkställa utredning rörande kostnaderna för sådan ändring i lagen om allmän pensionsförsäkring, att de invalider, som fått sina pensionstillägg och understöd reglerade utan att hava kommit i åtnjutande av de förbättrade villkor, som stadgas i lag den 13 oktober 1921 och 29 maj 1925, må beredas samma pensionstillägg och understöd, som bestämmas i nämnda lagar, samt att Kungl. Maj:t må för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1926.

Oscar Ericson.

Alexander Nilsson.

Petrus Nilsson,
Gränebo.

Carl G. Schedtn.